

Intervenció de la Sra. Aurelia Pardo Gamundí.

Bona tarda

En primer lloc, vull donar les gràcies a tots els que han pogut fer que avui estiguem aquí per retre un homenatge a na Pilar, en primer lloc a n'Eduard, mestre i company d'ella, a na Paca, Jaume i altres presents i absents avui aquí.

A mi m'ha n demanat recordar l'època dels estudis universitaris amb na Pilar, de 1976 a 1981, dels 17 als 21 anys, a Son Malferit, a les aules 1 i 9 els tres primers anys on estavem els estudiants de pedagogia, psicologia i filosofia plegats durant la majoria de matèries. Record la seva figura llarga i estilitzada pels passadisos del centre carregant amb quaderns, llibres i llapissos, d'aquells que va començar a col·leccionar llavors i que sempre ha guardat al seu estudi.

Nosaltres dues vàrem arribar a Pedagogia de fer COU d'horabaixa al Carmelo, havia estat una gran experiència, la primera vegada que gaudíem d'ensenyament mixte! Abans ens coneixérem i feren amigues, al col·legi Sta Teresa del Pont d'Inca als 10 anys, on son pare, el dr Nicolau era el metge que ens feia les revisions.

El primer curs va ser molt mogut, hi va haver vages, manifestacions amb els grisos darrera noltros... Na Pilar va mostrar el seu caràcter fort i en contra de les injustícies

Per aquells anys, na Quica, la germana gran de na Pilar, i en Balti varen tenir els bessons, na Maria i en Miquel que foren pel nostre grupet: Juanjo, Cruci, Blanca... els nostres nins estimats, tota la seva infantesa

Al viatge de pas de l'ecuador, a tercer, anàrem a Londres amb en Jaume Sureda, Tomeu Quetgles i Climent Picornell; també vengué en Juanito, la seva parella d'aquells anys; fou una grata experiència i per alguns de noltros la primera vegada en sortir a l'extranger. Na Pilar havia seguit amb esperit viatger tota la seva vida, ens ha quedat pendent un viatge a la República Dominicana que per motius de salut de na Maria, sa mare, no férem aquest passat Nadal.

Era una bona estudianta, feineria i aplicada. A teories de l'aprendizaje na Pilar va obtenir de nota final un 10, no crec Eduard, que n' haguessis posat molts per aquells temps!

També ha sigut defensora de les injustícies, al Diari de Mallorca han publicat moltes cartes al director escrites per na Pilar defensant amb molta seriositat el que considerava just i amb un criteri molt definit des de la seva joventut. Estudiava i feia feina sí, pero també al bar de la facultat se la veía jugant al set i mig i guanyant, sí!

A 4rt ferem de guies d'excursions pedagògiques per la Caixa i gaudírem molt de la natura per l'Albufera i la serra de la Tramuntana; tota la seva vida ha continuat na Pilar estimant i defensant la natura. Fins poc abans de partir va seguir compartint excursions per Mallorca amb un grup d'amics i viatges per països que l'aportaven coses. Aquest estiu tenia preparat partir amb en Juanjo i en Vicens a Canada, li feia molta ilusió i va ser una de les darreres converses que tenguérem abans que se posàs malalta.

A 5è: les pràctiques al centre d'autistes, amb na Maribel i en Joan Jordi va conèixer la realitat d'un món especial que li va agradar molt i va ser el seu primer lloc de feina.

No vull acabar aquestes paraules sense recordar a na Magdalena Palmer Mir, amiga de la infància de totes dues i de na Catalina, a les franceses, companya d'estudis a Son Malferit, companya de feina al centre d'autistes i que ens va deixàr malauradament fa 23 anys. Na Pilar li va escriure unes paraules que compartí amb jo i vos vull dir unes pinzellades:

“Havia estudiat psicologia a Palma i Barcelona i li havia agradat. Les converses sobre temes de psicologia i educació es podien allargar fins que ens cansàvem. Les dues ens vam anar convencent que la psicoanàlisi poc servia per resoldre problemes educatius que presentaven els nostres “nins especials”. A la seva tornada a Palma, va entrar a treballar al centre on jo estava, vam fer feina juntes 3 anys. Em solia fer comentaris molt encertats sobre la meua forma de ser. Em coneixia molt (ens coneixíem molt). Petita i ben proporcionada. Li agradaven molt les quelitas amb formatge. Tenia plans de futur.

Demà, 19 de Març de 2005, hagués complit 46 anys”.

Avui fa dos mesos i cinc dies que na Pilar ens va deixar físicament, però ella romandrà amb nosaltres mentres la tinguem al cor.

Moltes gràcies.